

РЕШЕНИЕ

№ 2749

гр. София, 06.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 20.12.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **3596** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по чл.156 и сл.ДОПК, вр. чл.144, ал.2 и чл.268,ал.1 от същия кодекс.

Образувано е по жалба на А. Ш. от гр. С., в качеството му на „Г. – АС-А. Ш.” с ЕИК *, и със седалище С., против Решение № ПИ-26/03.05.2010г. на директора на Териториална дирекция – С. на Националната агенция за приходите, постановено по жалба по административен ред от 20.04.2010г. с В.№ 34 -00-155 на същата териториална дирекция.

Становища на страните:

С жалбата се иска отмяна на решението и на постановлението на публичния изпълнител, като се претендира незаконосъобразност на наложените принудителни изпълнителни мерки и съответно неправилност на преценката в обжалваното решение за законосъобразността им на основание изтекла погасителна давност за публичните вземания, предмет на изпълнителното дело, конкретно по чл. 171,ал.1 ДОПК като се претендира и приложимост на чл.140,ал.1 ДПК. Признава се, че давността по чл. 82, ал.1,буква „а” ЗАНН, съгласно ал.2 от същата разпоредба е била прекъсната с образуване на изпълнителното дело през 2003г., представляващо действие на надлежен орган за събиране на публичното вземане, като след завършването му започва да тече нова погасителна давност. Признава се в жалбата, че за наказателните постановления, предмет на изпълнителното дело, издадени през 2000г., давността е започнала да тече от 01.01.2001г. и е прекъсната през 2003г.с образуване на

изпълнителното производство, но не бил уведомяван за образуването му и не е получил призовки за доброволно изпълнение, на което основание се претендира, че давността не е прекъсвана след образуване на изпълнителното дело и е изтекла през 2008г. За наказателното постановление, издадено през 2004г., е приложима давността по чл.82,ал.1,б."А" от ЗАНН, няма данни да е прекъсвана, а дори и да е прекъсвана, е изтекла на основание чл.82,ал.3 ЗАНН, вр. чл.140,ал.1, ДПК(отм.) съответно чл.171,ал.1 ДОПК, тъй като не са връчвани съобщения за доброволно изпълнение и давностния срок не е прекъсван, изтекъл е на 02.07.2006г.

Ответникът – Д. на ТД на Н. – С., чрез процесуален представител оспорва жалбата, като твърди законосъобразност на решението и постановлението с довод за издаването им при условията на обвързана компетентност при направено искане. По делото са събрани доказателствата по административната преписка, като не са правени допълнителни искания за събиране на доказателства.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните и съобрази относимите правни разпоредби, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

По фактите:

С обжалваното решение е оставена без уважение жалбата по административен ред на дружеството против Постановление на публичен изпълнител при същата дирекция с № 34-00-155/1/09.04.2010г. по изпълнително дело № 197/2003/054384/25.03.2010г. за наложени обезпечителни мерки, на основание чл.200 и чл.20002 вр. чл. 195,ал.1-3 ДОПК, чрез запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми предоставени за доверително управление в следните търговски банки: Аа - клон С.; Б; ТБ "Пк" ; „БНП- (Б)“ ; "У" ; „Б“ ; "Ю" ; ТБ"Д" -Б;" ; „ИН. В."- клон С.; „К та банка“ ; „Н банка“ ; „О банка“ ; „О банка“ ; „П банк“ ; "И банк" ; „Па банка“ ; „Р (Б)“ ; „МКБ Ю“ ; „СЖ Е“ ; „С Н. А."- клон С.; „С“ ; „А Б“ ; „Т"- клон С.; „Т Банк“ ; „Ебанк (Б)“ ; „Банка запад- изток“ ; „Ц к банка“ и „ЧПБ Т“.

Като мотиви за издаване на постановлението се посочва затруднение при събирането на установеното и изискуемо публично вземане в размер 2000.00 лв. за главница и лихва в размер на 2022.55 лв., произтичащи от две наказателни постановления издадени на 25.09.2000г. от началник на отдел Столичен към Комисия по търговия и защита на потребителите и Наказателно постановление от 04.05.2004г на същия орган, за наложени имуществени санкции на търговеца съответно по общо в размер на 2000 лв., върху които са начислени и съответните лихви. В жалбата не се оспорва, че НП не са обжалвани и са влезли в сила.

В жалбата по административен ред са изтъкнати идентични на доводите пред съда за погасяване на задълженията по давност.

За да постанови оставяне на жалбата без уважение, в мотивите на решението е прието следното:

-приема се, че не е изтекла абсолютната 10-годишна погасителна давност по чл.171,ал.2 ДОПК към датата на издаване на постановлението за налагане на обезпечителните мерки;

-относно изтичането на 5-годишната погасителна давност по чл.171, ал.1 ДОПК, с начало от 01.01.2002 г. за издадените НП през 2000 г., а за ПН от 2004 г. – от 01.01.2005 г. и изтичала на 31.12.2009г., като тази погасителна давностен срок бил прекъснат с изпратените до жалбоподателя Покана за доброволно изпълнение с изх. № С-25-00-13-18244/07.12.2001г.; Съобщение за доброволно изпълнение с изх. № 19788/2003/054382/09.05.2006г. и Постановлението за налагане на обезпечителни мерки от 10.03.2010г.

-приема за неоснователни твърденията за неполучаване на съобщението и поканата за доброволно изпълнение, на основание обратна разписка на „Български пощи“ ЕАД, „удостоверяваща връчването му с отметка „пратката не е потърсена от получателя“, като в тази връзка се позовава на чл. 58,ал.1 от Търговския закон и чл. 8,ал.2 ДОПК за задължението на търговеца да обяви промяна на седалището и адреса си.

Правни изводи на съда:

С оглед на изложеното, съдът намира допустимост на съдебен контрол върху обжалваното решение в производство по чл.197,ал.2 ДОПК, тъй като с обжалваното по административен ред постановление, публичният изпълнител е наложил обезпечителна мярка.

На основание чл.144, ал.2 ДОПК, разпоредбите на глава осемнадесета от същия кодекс се прилагат и в производството по обжалване, уредени в други дялове на този кодекс, доколкото не е предвидено друго, от което следва и субсидиарна приложимост за правомощията на съда по чл.160 ДОПК да извърши цялостна служебна проверка на обжалвания акт.

Жалбата до съда е подадена в срока по чл.197,ал.2 ДОПК, от надлежна страна и срещу акт по смисъла на ал.1 от същата разпоредба, подлежащ на обжалване пред съд, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е ОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

Съдът намира, че обжалваното Решение на директора на ТД на Н. – С. е издадено от компетентен орган и в кръга на предоставените му правомощия по чл.197, ал.1 ДОПК, като не са допуснати съществени нарушения на формата му или по процедурата по издаването му, обосноваващи основание за незаконосъобразност и обявяване на нищожността им.

По материалната му законосъобразност съдът намира следното:

Съгласно чл.172,ал.2 ДОПК, давността се прекъсва с предприемането на действия по принудително изпълнение, съгласно ал. 3 от същата разпоредба, от прекъсването на давността започва да тече нова давност.

Неправилна е преценката в мотивите на обжалваното решение, че началото на погасителната давност за НП. В случая е приложима разпоредбата на чл.82 от ЗАНН, в която е уреден института на погасителната давност, след изтичането, на която наложеното административно наказание не се изпълнява, както и са предвидени различните срокове, в които тази давност изтича.

1. С ал.1, б. „а“ от същата разпоредба е предвидено, че административното наказание "глоба", каквото е процесното – парична санкция, наложена на физическо лице в търговското му качество, не се изпълнява, когато са изтекли 2 години, като изрично ал. 2 на същата правна норма пояснява, от кога започва да тече давността - от влизане в сила на акта.

2. Следователно, тъй като НП не са обжалвани, началото на давностните

срокове са съответно датите, на които е изтекъл срокът за обжалването им – 7 дневен от датата на връчването им. Съответно тези срокове имат за начало както следва:

- НП от 25.09.2000 г. са връчени на 24.10.2000г видно от представените известия за доставяне на л. 26 и 32 от делото, Следователно, тези НП са влезли в сила поради необжалването им на 03.10.2000 г., предвид изтичането на срока за обжалване на 02.10.2000г. понеделник, работен ден;

- НП от 04.05.2004г. е връчено на 27.07.2004 г. видно от известието за доставяне на л. 28 от делото, влязло е в сила на 04.08.2004г., предвид изтичането на срока за обжалване на 03.08.2004г., вторник, работен ден.

3. Предвид началото на давностните срокове, то 2-годишната погасителна давност по чл.82, ал.1, б. „а” от ЗАНН изтичат съответно на 02.10.2002г. за НП, издадени на 25.06.2000г. и на 04.08.2006г. за НП от 04.05.2004г.

4. Съобщението за доброволно изпълнение от 07.12.2001 г. на публичен изпълнител за НП от 2000 г. на л. 34 от делото, е изготвено в рамките на двегодишния давностен срок по чл.82,ал.1 ЗАНН,не е връчено на жалбоподателя, видно от отбелязването „пратката не е потърсена от получателя” – л.33 от делото, като адресът за връчване е гр. С., ж.к. С., , който адрес е посочен и в жалбата по делото.

5. Съобщението за доброволно изпълнение от 09.05.2006г. 07.12.2001 г. на публичен изпълнител за НП от 2004г. на л. 34 от делото, е изготвено в рамките на двегодишния давностен срок по чл.82,ал.1 ЗАНН, не е връчено на жалбоподателя, видно от отбелязването „пратката не е потърсена от получателя” – л.35 от делото, като адресът за връчване е гр. С., ж.к. С., , който адрес е посочен и в жалбата по делото

6. Към дата на изпращане на съобщението от 2001г., са приложими разпоредбите на Данъчно-процесуален кодекс(ДПК) – отменен относно връчването с оглед преценка на породените правни последици от същото – на евентуално спиране на давността. Така приложимата норма на чл.48 от този кодекс, в относимата първоначална редакция, не предвижда правило, при непотърсена пощенска пратка, удостоверено от само от служителя, същата да се счита за връчена. Следователно, тъй като не се удостоверява връчване на съобщението, то същото не е прекъсвало давностния срок, тъй като този срок следва да се счита за прекъснат със завършване на изпълнителното действие – в случая с връчването на съобщението, както изрично предвижда чл. 82,ал.2 от ЗАНН.

7. Идентични изводи следва да се направят за съобщението от 09.05.2006г., предвид приложимата разпоредба на чл.30 от ДОПК за удостоверяване на връчването, която също не предвижда правило, при непотърсена пощенска пратка, удостоверено от само от служителя, същата да се счита за връчена.

Следователно, е изтекла двегодишната погасителна давност по чл. 82, ал.1 ,б.а от ЗАНН, съответно на 02.10.2002г. за НП, издадени на 25.06.2000г. и на 04.08.2006г. за НП от 04.05.2004г. , тъй като не са завършени предприети изпълнителни действия за прекъсването на този срок.

С оглед на изложеното, жалбата е основателна, и съдът следва да постанови отмяна на обжалваното решение и постановлението на публичния изпълнител. С оглед изхода на делото и своевременно направено искане за разноси, съдът следва да присъди такива

на жалбоподателя в размер на 50 лв. за държавна такса и 380 лв. за възнаграждение на адвокат Б, представлявала жалбоподателя по делото и съгласно представения договор на л. 18 от делото за договорено и изплатено възнаграждение в същия размер.

Водим от изложеното, Административен съд С. –град, Първо отделение, 12 състав,
РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ПИ – 2603.05.2010г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С. и Постановление на публичен изпълнител при същата дирекция с № 34-00-155/1/09.04.2010г. по изпълнително дело № 197/2003/054384/25.03.2010г. за наложени обезпечителни мерки, по жалба на А. С Ш. от гр. С., в качеството му на „Г. – АС-А. Ш.” с ЕИК *, и със седалище С.,ж.к.С

ОСЪЖДА директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С., ДА ЗАПЛАТИ от бюджета на дирекцията на А. С Ш. от гр. С., в качеството му на „Г. – АС-А. Ш.” с ЕИК *, и със седалище С.,ж.к.С., сумата от 430 (четиристотин и тридесет) лв. за разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване, ПРЕПИСИ от същото да се изпратят на страните.

Административен съдия: